

Finn bűnügyek magyar kontextusban

A krimik fordítása a műfordításon belül is speciális feladathalmaz. A szöveg általában kevésbé művészi, mint a fikciós irodalom más műfajaiban, bár nem egy szerző törekszik az irodalmi szintű szövegalkotásra, gyakran irodalmi idézetekkel is tarkítva a regényt. A legtöbbször izgalmas, pergő cselekménysorozathoz ugyanakkor elengedhetetlenül hozzátartozik sok olyan elem, amelyekhez a szakfordítások technikáját kell elővenni: a célnyelvi közönség számára ismeretlen helyszínek, a nyomozások során alkalmazott eljárások és technikai eszközök, laboratóriumi módszerek, a jogi környezet és a rendőri-nyomozói szaknyelv, a használt bűnüldözői zsargon és a bűnözői szleng eltérései nagy kihívást jelenthetnek a fordító számára.

Az előadás néhány finn krimi magyar fordításán keresztül azt igyekszik bemutatni, hogyan lehet megoldani a finn bűnözői és bűnüldözői terminológia, valamint egyes reáliák átültetését magyar olvasók számára. Fordítástechnikai eszközök bemutatásával egyúttal megpróbálja megindokolni részben azt is, miért lettek egyes könyvek népszerűek, miért volt mások fogadtatása hűvös vagy éppen elutasító, illetve miért mondott le végül a kiadó néhány valóban magas színvonalú, a lektor(ok) által is melegen ajánlott finn bűnügyi történet magyar kiadásáról.

A bemutatni kívánt szerzők, illetve regények:

Hiekkapelto, Kati 2013. *Kolibri*. Helsinki: Orava. – Kolibri. Budapest: Athenaeum, 2015.

Hiekkapelto, Kati 2014. *Suojattomat*. Helsinki: Orava – Védtelenül. Budapest: Athenaeum, 2016.

Hiltunen, Pekka 2012. *Sysipimeä*. Helsinki: WSOY.

Lehtolainen, Leena 1999. *Tappava säde*. Helsinki: Tammi. – Egyszer úgyis meg kell halni. Budapest: Animus, 2014.

Remes, Ilkka 2006. *6/12*. Helsinki: WSOY.

Rönkä, Matti 2002. *Tappajan näköinen mies*. Helsinki: Gummerus. – A határjáró. Budapest: Animus, 2010.

Seeck, Max 2016. *Hammurabin enkelit*. Helsinki: Tammi.